Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Nr. 4. 1937.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 30 stycznia 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Opieki Społecznej
z dnia 10 grudnia 1936 r.
wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 92, poz. 643).
(Ciąg dalszy z nr. 3)

2. Otoka w stanie surowym nie może być używana do wyrobu przetworów mięsnych.

§ 7.

1. Wędliny i inne wyroby wędliniarskie przeznaczone do sprzedaży lub innego obiegu dla spożycia, nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia.

2. Siekanie oraz mielenie mięsa powinno się odbywać maszynowo przy użyciu siły ręcznej lub mechanicznej, inne rozdrabnianie mięsa może się odbywać ręcznie nożem lub innym ostrym narzędziem.

3. Dodatkami do wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być:
1) woda w ilości niezbędnej do wyrobu;
2) saletra w ilości nie przekraczającej 3 gr na 1 kg mięsa;
3) mąka jedynie do wyrobów wędliniarskich wątrobianych i krwawych w ilości najwyżej do 2% oraz kasza, bułka do innych wyrobów;
4) sól i przyprawy korzenne w ilości niezbędnej.

4. Wędliny, oznaczone jako „czysto wieprzowe" mogą być sporządzane jedynie z mięsa wieprzowego.

§ 8.

1. Na powłoki wędlin i innych wyrobów wędliniarskich mogą być używane:
1) powłoki zwierzęce, jak: jelita, pęcherze, żołądki, przełyki, gęsie szyjki, odpowiadające przepisom weterynaryjnym, należycie i dokładnie oczyszczone; jelita końskie mogą być używane tylko do wyrobu przetworów z mięsa końskiego (§ 21);
2) powłoki sztuczne.

Oczyszczanie powłok wymienionych w pkt. 1 może odbywać się jedynie w szlamiarniach urządzonych zgodnie z postanowieniami § 23 wyłącznie przy rzeźniach. Postanowienie to nie dotyczy kiełbaśnic, które po pierwszym oczyszczeniu w rzeźni mogą być szlamowane w wytwórniach wędliniarskich.

2. Powłoki powinny być szczelnie wypełnione zawartością mięsną.

3. Powłoki sztuczne powinny być sporządzone z materiału przezroczystego, jasnego i nie mogą być klejone; mogą one być barwione jedynie barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności w myśl obowiązujących przepisów szczególnych.

4. Zabrania się sprzedaży lub innego wprowadzania w obieg i używania powłok zwierzęcych, nieczystych, źle wyszlamowanych, zniszczonych, zwłaszcza podziurawionych, sfermentowanych, łatwo łamliwych, barwionych, o smaku mydlanym lub zjełczałym, mających woń smrodliwą, gnilną lub plamy rdzawe. Zakaz barwienia nie dotyczy powłok zwierzęcych, używanych do przetworów z mięsa mielonego i siekanego. Powłoki te mogą być barwione tylko barwnikami dopuszczonymi do barwienia artykułów żywności.

§ 9.

1. Konserwy mięsne, w znaczeniu ścisłym są to przetwory mięsne utrwalone drogą sterylizacji, w szczelnie zamkniętych puszkach blaszanych, słojach szklanych lub innych do tego celu przeznaczonych naczyniach.

2. Konserwy mięsne muszą mieć prawidłowy wygląd i smak i nie wykazywać jakich kolwiek śladów zepsucia.

3. Na naczyniach z konserwami powinny być uwidocznione:
1) rodzaj mięsa, z którego konserwy zostały przygotowane;
2) nazwa firmy i jej siedziba.

4. Naczynia metalowe (puszki), z wyjątkiem aluminiowych, powinny być należycie ocynowane (pobielane). Pobiała tych naczyń nie może zawierać zanieczyszczeń powyżej 1 %.

5. Używanie do tego celu naczyń cynkowanych jest wzbronione.

6. Tuby metalowe do past powinny być sporządzone całkowicie z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia, np. glinu, cyny.

§ 10.

Potrawy mięsne (pieczenie, pasztety, galaretki, majonezy itp.) powinny być sporządzane z produktów świeżych i domieszek nieszkodliwych dla zdrowia.

§ 11.

1. Wyciągi mięsne (bulIony, ekstrakty, proszki mięsne, peptony itp.) nie mogą wykazywać jakichkolwiek śladów zepsucia; jako środek konserwujący dopuszczalna jest jedynie sól kuchenna.

2. Nazwa „wyciąg mięsny" nie może być stosowana dla preparatów sporządzonych nie z mięsa.

3. Wyciągi muszą być oznaczone nazwą właściwą dla mięsa, z którego zostały wytworzone.

4. Dodatki (jarzyny, korzenie, sól itp.) nie mogą przekraczać wagowo 1/4 masy produktu gotowego.

5 Opakowanie bezpośrednie preparatów wymienionych w ust. 1 (np. kostek bulionowych) nie może zawierać szkodliwych dla zdrowia metali (ołów, arsen, kadm, rtęć) i ich związków oraz barwników nie dopuszczonych do barwienia artykułów żywności: w szczególności cynfolia powinna być wolna od ołowiu.

§ 12.

Zabrania się:
1) przerabiania dla celu spożycia mięsa uznanego za niezdatne, warunkowo zdatne lub mniej wartościowe;
2) sprzedaży i innego wprowadzania w obieg dla spożycia oraz używania do wyrobu przetworów mięsnych odpadków rzeźnianych, jako to: części płciowych, wycinków odbytu, uszów, oczu, woreczka pępkowego świń, wyporków, skrawin i skóry, z wyjątkiem skóry i chrząstek usznych cielęcych i świńskich;
3. używania ponadto:
a) żołądków i jelit do treści wędlin,
b) ścięgien i kości do innych wyrobów wędliniarskich;
4) barwienia przetworów mięsnych.

§ 13.

1. Do czynności związanych z wyrobem przetworów mięsnych, z przewozem, sprzedażą mięsa i przetworów mięsnych, nie mogą być dopuszczone osoby dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzającą wstręt oraz stykające się z zakaźnie chorymi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wojewoda Śląski

Okólnik Nr. 16

z dnia 30. grudnia 1936 r. Nr. PO. 1/44

w sprawie postępowania przy przekazywaniu do zakładów wychowawczych dzieci głuchoniemych i ociemniałych.

Celem uregulowania postępowania w sprawie przekazywania do zakładów wychowawczych dzieci ociemniałych i głuchoniemych, zgodnie ze względami celowości oraz dla rozgraniczenia w związku z tym obowiązku władz szkolnych i opiekuńczych zarządzam co następuje:

I. Odnośnie do górnośląskiej części Województwa.

1) Dzieci głuchonieme i ociemniałe winne być zgłaszane równocześnie z dziećmi normalnymi do wpisów w właściwej publicznej szkole powszechnej w 6 roku życia z tym. że skierowanie ich do szkoły specjalnej nastąpi w 7 roku życia.

Wydział Oświecenia Publicznego umieści w obwieszczeniu o wpisach odpowiednią adnotację.

2) Kierownicy szkół na podstawie dokonanych w związku z powyższym zgłoszeń sporządzają spisy dzieci głuchoniemych i ociemniałych i przedkładają je do dnia 5. czerwca Inspektoratowi Szkolnemu.

3) Inspektorat Szkolny sporządza ogólny wykaz dzieci z całego obwodu szkolnego i przesyła go właściwemu lekarzowi powiatowemu w terminie do 30 czerwca.

4) Lekarz powiatowy w terminie do 1 grudnia uskuteczni zbadanie dzieci wymienionych w wykazie, zakwalifikuje je do jednego z zakładów specjalnych oraz jeden egzemplarz spisu zakwalifikowanych w powiecie dzieci prześle Inspektoratowi Szkolnemu, drugi zaś Wydziałowi Powiatowemu (Magistratowi miasta wydzielonego.)

5) Inspektorat Szkolny, na podstawie otrzymanych od lekarza powiatowego spisów zakwalifikowanych dzieci, zawiadamia rodziców o przydzieleniu ich dziecka do jednego z zakładów specjalnych przy czym na zawiadomieniu zamieści klauzulę odwoławczą do Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Oświecenia Publicznego.)

Na podstawie uprawomocnionych decyzyj Inspektorat Szkolny sporządzi spis dzieci zakwalifikowanych do szkół specjalnych i prześle go w terminie do 1. maja w dwóch egzemplarzach Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydz PO. i OP)

6) Wydziały Powiatowe (Magistrat miast wydzielonych) na podstawie otrzymanych przez lekarza powiatowego spisów wymienionych w pkt 4 przeprowadzą dochodzenia co do stosunków majątkowych rodziców pod kątem widzenia, czy koszty utrzymania dziecka w zakładzie mogą sami pokrywać w całości lub częściowo, czy też pokrycie ich winno nastąpić z funduszów publicznych. Wynik dochodzeń prześlą Wydziały Powiatowy (Magistraty) zbiorowo wedle przyległego załącznika Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział P. O.) w terminie do 31 maja.

7) Urząd Wojewódzki (Wydział P. O) na podstawie otrzymanych wykazów z Wydziału Powiatowego (Magistratu miasta wydzielonego) oraz Inspektoratu Szkolnego, wyda decyzję o przyjęciu dziecka do zakładu, powiadamiając równocześnie o niej rodziców względnie opiekunów, właściwy związek samorz., Inspektorat Szkolny oraz właściwy zakład.

Czynność ta winna być ukończona do 15. sierpnia.

8) Obowiązkim Inspektoratu Szkolnego będzie czuwać nad tym, aby dzieci, co do których zapadła decyzja obowiązku szkolnego uczyniły zadość temu obowiązkowi oraz dopilnowania, aby dzieci zostały odstawione do właściwych zakładów w wyznaczonym terminie i czasie.

II. Odnośnie do cieszyńskiej części województwa.

Na obszarze cieszyńskiej części województwa śląskiego należy stosować analogiczne postępowanie koniecznymi zmianami, wynikającymi z odrębnego stanu prawnego.

W szczególności więc obowiązki wydziałów powiatowych przechodzą na starostów. Postępowanie z urzędu w sprawie ustalenia obowiązku szkolnego dzieci głuchoniemych i ociemniałych odpada.

Inspektorat szkolny zamieszcza dzieci w wykazie, o którym mowa w pkt 3 na podstawie indywidualnych próśb rodziców wzgl. opiekunów o umieszczeniu dzieci w danym zakładzie, poczym następuje dalsze postępowanie rozszerzone do pp. 4-7.

III. Prawa przedłużenia obowiązku szkolnego.

Decyzje o przedłużeniu obowiązku szkolnego wydaje na wniosek dyrektora zakładu właściwy inspektor szkolny. Odwołanie przeciwko tej decyzji przysługuje rodzicom wzgl. opiekunom do Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Oświecenia Publicznego w terminie dwutygodniowym. Postępowanie to winno być ukończone do dnia 1 czerwca każdego roku. Do tego terminu Inspektorat Szkolny przedkłada Urzędowi Wojewódzkiemu Wydział Pracy i Opieki, imienny spis dzieci, co do których władze szkolne prawomocnie orzekły przedłużenie obowiązku szkolenia. Urząd Wojewódzki, Wydział P. O., wyda decyzje o ponownym przyjęciu dziecka do szkoły powiadamiając o niej Inspektorat Szkolny oraz właściwy zakład i rodziców wzgl. opiekunów dziecka.

Wejowoda Śląski

(—) Dr. Grażyński

(Przedruk z Gaz. Urz. Woj. Śl. nr. 1 1937 r.)

ROZPORZĄDZENIE
Śląskiej Rady Wojewódzkiej

z dnia 21 grudnia 1936 r.

w sprawie ulg w oplatach od pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art 6 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym w brzmieniu obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 3 czerwca 1933 r. (Dz. U. Śl. nr. 16, poz. 36) zarządza się co następuje:

§ 1.

Nowe pojazdy mechaniczne ciężarowe i traktory (ciągniki) zarejestrowane poraz pierwszy po wejściu w życie rozporządzenia niniejszego oraz przyczepki do tych pojazdów, zwalnia się na przeciąg jednego roku od daty rejestracji od opłat, ustalonych w art 4 ust (1) pkt. 2 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. nr. 16, poz. 36 z 1933 roku), w § 1 pkt. 1 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 18 września 1935 r. w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego (Dz. U. Śl. nr. 18, poz. 25 z 1935 r.) oraz w § 5 rozporządzenia Śląskiej Rady Wojewódzkiej z dnia 4 sierpnia 1936 r. w sprawie ulg w opłatach od niektórych pojazdów mechanicznych na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego (Dz. U. Śl. nr. 17, poz. 30 z 1936 r.).

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1937 r.

Śląska Rada Wojewódzka
Przewodniczący
wz.
(—) Dr. Saloni,
Wicewojewoda.

(Przedruk z Dz. U. Śl. Nr. 24 z dnia 31 grudnia 1936 r.

Wojewoda Śląski
Nr. OP. I-28/39.

Okólnik Nr 2
w sprawie remontu i urządzenia wewnętrznego szkół powszechnych.

z dnia 16. września 1936 r.

(Gazeta Urzędowa nr 29, dział szkolny nr. 9, poz. 176)

Zdarzają się często wypadki, że zarządy gmin, zarządy związków szkolnych, a nawet kierownictwa szkół powszechnych zwracają się do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydziału Oświecenia Publicznego w różnych okresach roku budżetowego z prośbami o przyznanie subwencji na remont, drobne przeróbki, względnie urządzenie wewnętrzne szkół powszechnych z pominięciem drogi służbowej. Do podań nie dołącza się też często niezbędnych załączników.

Podania w ten sposób wnoszone nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do rozpatrywania próśb, a na uzupełnienie ich traci się wiele czasu.

Aby ten stan rzeczy naprawić, zarządzam, co następuje:

Przeprowadzanie remontów, drobnych przeróbek oraz zaopatrywanie szkół powszechnych w urządzenia wewnętrzne należy zasadniczo do gmin i tylko do nich winny zwracać się w tych sprawach zarządy związków szkolnych względnie kierownictwa szkół. O ile zarządy gmin nie są w możności przeprowadzić wymienionych wyżej robót własnym kosztem, mogą zwracać się za pośrednictwem odnośnych Inspektoratów Szkolnych, a następnie Wydziałów Powiatowych w górnośląskiej części województwa, starostw zaś w powiecie bielskim i cieszyńskim do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego — Wydział Oświecenia Publicznego, z prośbą o przyznanie subwencyj, przy czym winny stosować się do niżej podanych wskazówek:

I.

Podania o subwencje, redagowane treściwie i zwięźle, należy wnosić — oddzielnie dla remontu i przeróbek, a oddzielnie dla urządzenia wewnętrznego szkół — do właściwych Inspektoratów Szkolnych w nieprzekraczalnym terminie do dnia 31 grudnia każdego roku.

II.

Podania te mogą dotyczyć tylko subwencyj na wykonanie najniezbędniejszych robót przy czym, w odniesieniu do remontów za najniezbędniejsze uważać należy następujące: naprawę dachów, naprawę lub całkowitą wymianę stropów, naprawę okien, drzwi, podłóg, pieców, suszenie murów oraz naprawę studzień i ustępów; inne roboty: jak np. malowanie, naprawa tynków, drobne naprawy instalacyjne i sanitarne, lub też ogrodzenia posesyj szkolnych, winny wykonać gminy własnym kosztem.

Na powyższe postanowienie winni zwracać uwagę Wojewódzkie Urzędy Budownictwa i nie zatwierdzać w kosztorysach robót, nienależących do najniezbędniejszych.

III.

Do podań należy dołączyć:

1. opracowany, o ile możności przez siłę fachową, kosztorys w trzech egzemplarzach,
2. w odniesieniu do drobnych przeróbek również plan budynku z oznaczeniem projektowanych robót,
3. uwierzytelniony odpis uchwał korporacyj gminnych co do udziału gminy w kosztach i to zarówno w gotówce, jak w materiale i robociźnie, przy równoczesnym podaniu wartości materiału i robocizny w złotych. Udział ten winien być dotrzymany bez względu na wysokość przyznanej subwencji.

Zaznaczam zarazem, że nawet najuboższe gminy mogą przy dobrej woli zadeklarować pewien udział w kosztach, wobec czego gminy uchylające się całkowicie od ciążących na nich obowiązków nie będą mogły liczyć na uzyskanie subwencyj z funduszów Skarbu Śląskiego.

IV.

Podania w ten sposób sporządzone i nadesłane w wymienionym wyżej terminie opiniują odnośne inspektoraty szkolne, po czym przesłają je w ciągu 14 dni właściwym wydziałom powiatowym, wzgl. starostwom, które z kolei wydają opinie w kwestii stanu finansowego gmin z wyszczególnieniem wysokości budżetów gminnych oraz procentu kwot budżetowych, przeznaczone na cele szkolne, wyników zamknięć rachunkowych za rok bezpośrednio poprzedzający, oraz ogólnego stanu majątkowego gmin z wyliczeniem aktywów i pasywów. Podania zaopiniowane pozytywnie przysyłają Wydziały Powiatowe wzgl. Starostwa w ciągu dalszych dni 14 właściwym Wojewódzkim Urzędom Budownictwa, które po zbadaniu konieczności robót i ustaleniu kosztorysów, przesyłają je w ciągu czterech tygodni Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu — Wydziałowi Komunikacyjno - Budowlanemu do ostatecznego sprawdzenia.

Jeżeli natomiast Wydziały Powiatowe względnie Starostwa stwierdzą, że ubiegające się o subwencje gminy są w możności wykonać projektowane prace własnym kosztem, względnie że opinia Inspektoratu Szkolnego jest negatywna, zwracają podania Urzędom Gmin z wezwaniem do wykonania robót we własnym zakresie.

V.

Celem zbadania na miejscu konieczności robót i ustalenia kosztorysów, upoważniam kierowników Wojewódzkich Urzędów Budownictwa, względnie delegowanych przez nich urzędników, do odbycia potrzebnych podróży służbowych.

VI.

Podania wnoszone bez zastosowania się do przytoczonych wyżej przepisów zwracane będą bez rozpatrzenia.

Przy tej sposobności zauważam, że budynki szkolne wraz z otoczeniem, które powinny być wzorem ładu i czystości, przedstawiają częstokroć obraz zupełnego zaniedbania, co jest następstwem braku należytej opieki ze strony Zarządów Gmin i opieszałości ze strony kierowników szkół. Niewątpliwie zaś stałe konserwowanie budynków szkolnych i otoczenia, może zapobiec wielu szkodom i uchronić gminy od większych wydatków.

Postanowienia niniejszego okólnika nie odnoszą się do budowy i rozbudowy szkół powszechnych.

Poprzednie okólniki z dnia 12 grudnia 1928 r. Nr. O. P. I-27378/28 i 27 września 1935 r. Nr. O. P. I-29/33 (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego — Dział Administracji Szkolnej nr. 10/37 z 17 października 1935 r.) tracą równocześnie moc obowiązującą.

Wojewoda Śląski

w z.:

(—) Dr Saloni

Wicewojewoda.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić w wszystkich urzędach pocztowych.

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.